БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИЈЕМНО: 05-06-2026
Организациона јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број предмета
JN2-02-07-1-3162-11/24

Broj: S1 3 U 051509 25 U
Sarajevo, 02.06.2026.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slobodanke Ćebić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „NEXEN" d.o.o. Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, Ul. Karađorđeva br. 10, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-3162-9/24 od 06.02.2025. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.06.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje broj: JN2-02-07-1-3162-9/24 od 06.02.2025. godine, u stavu 2. i 3. kojima je usvojen kao djelimično osnovan zahtjev za naknadu troškova sastavljanja žalbe u iznosu od 614,25 KM, dok je u preostalom dijelu odbijen kao neosnovan i obavezan ugovorni organ da iste nadoknadi u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 1.416,25 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-02-07-1-3162-9/24 od 06.02.2025. godine i to stavom 1. dispozitiva rješenja, usvojena je žalba tužitelja i poništena je Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 07-0147-3529-54/24 od 06.12.2024. godine, stavom 2. usvojen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 614,25 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, stavom 3. dispozitiva se obavezuje ugovorni organ „Elektro-Hercegovina" a.d. Trebinje da tužitelju isplati troškove postupka u iznosu od 614,25 KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, kao i troškove administrativne takse u iznosu od 100,00 KM. Stavom 5. dispozitiva usvojen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, o kojem će se odlučiti na osnovu posebnog rješenja tuženog.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je osporeno rješenje ispravno u dijelu kojim se žalba usvaja kao osnovana, a da je nepravilno u dijelu odbijanja zahtjeva za naknadu troškova, budući da se ne vidi koji dio se odbija, za koliki iznos troškova, niti se daje argumentacija u obrazloženju za zauzimanje takvog stava. Navodi da je Tarifnim brojem 3. AT RS, propisano za sastavljanje podnesaka u upravnom postupku 150 bodova, te da je stavom 2. propisano da se za sastavljanje pravnog lijeka u svim postupcima nagrada uvećava za 50%, a u konkretnom slučaju to iznosi 75 bodova, te slijedom navedenog tužitelju pripada 225 bodova. Nadalje navodi da je vrijednost boda 2,00 KM, pa se prostom računicom dolazi do iznosa od 450,00 KM. Ističe da, kako je preduzeta radnja od strane advokata, to je tuženi bio dužan na iznos od 450,00 KM na račun paušalne nagrade, obračunati uvećanje od 25%, što iznosi 112,50 KM, odnosno za sastav žalbe iznos od 562,50 KM bez PDV-a, a nadalje uvećano za 17% PDV-a 95,62 KM, što ukupno iznosi sa PDV-om 658,12 KM, kako je to iskazano u troškovniku. Ukazuje da tuženi nije obrazložio na šta se odnosi preostali dio i zbog čega nije osnovan, pa rješenje u pobijanom dijelu ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama za donošenje. Nadalje citira odredbe člana 9. i člana 4. Zakona o upravnom postupku i ističe da je ovakvo postupanje tuženog u suprotnosti sa zakonskim propisima i praksom tuženog. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi u stavu 2. i 3. dispozitiva i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, te da mu se nadoknade troškovi upravnog spora.

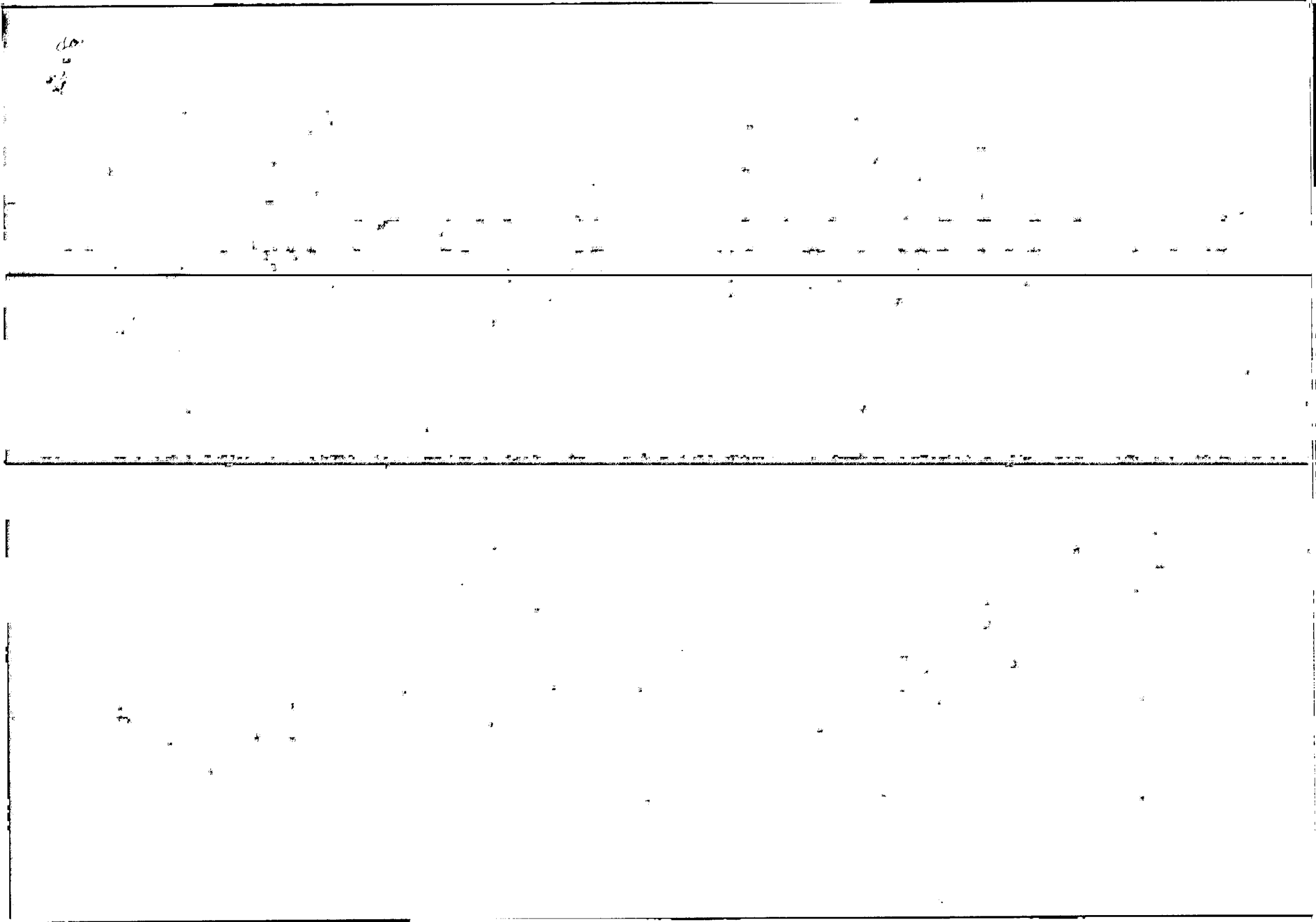
Tuženi je u odgovoru na tužbu ostao kod navoda odgovora na tužbu i predložio da se ista odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ „Elektro-Hercegovina" a.d. Trebinje, pokrenuo postupak javne nabavke roba, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 07-0147-3529-54/24 od 06.12.2024. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije, izjavio žalbu protiv iste, a tuženi je, odlučujući o žalbi, donio osporeno rješenje, kojim je žalbu usvojio, poništio tendersku dokumentaciju zajedno sa Obavještenjem o nabavci, te usvojio zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 614,25 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbio kao neosnovan. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da tužitelju pripadaju troškovi za sastav žalbe u skladu sa odredbom Tarifnog broja 3. i 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS", broj 68/05).

Po ocjeni ovog vijeća osporena odluka, u pobijanom dijelu, dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

Tuženi je osporenim rješenjem tužitelju dodijelio troškove sastava žalbe u iznosu od 614,25 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbio kao neosnovan.

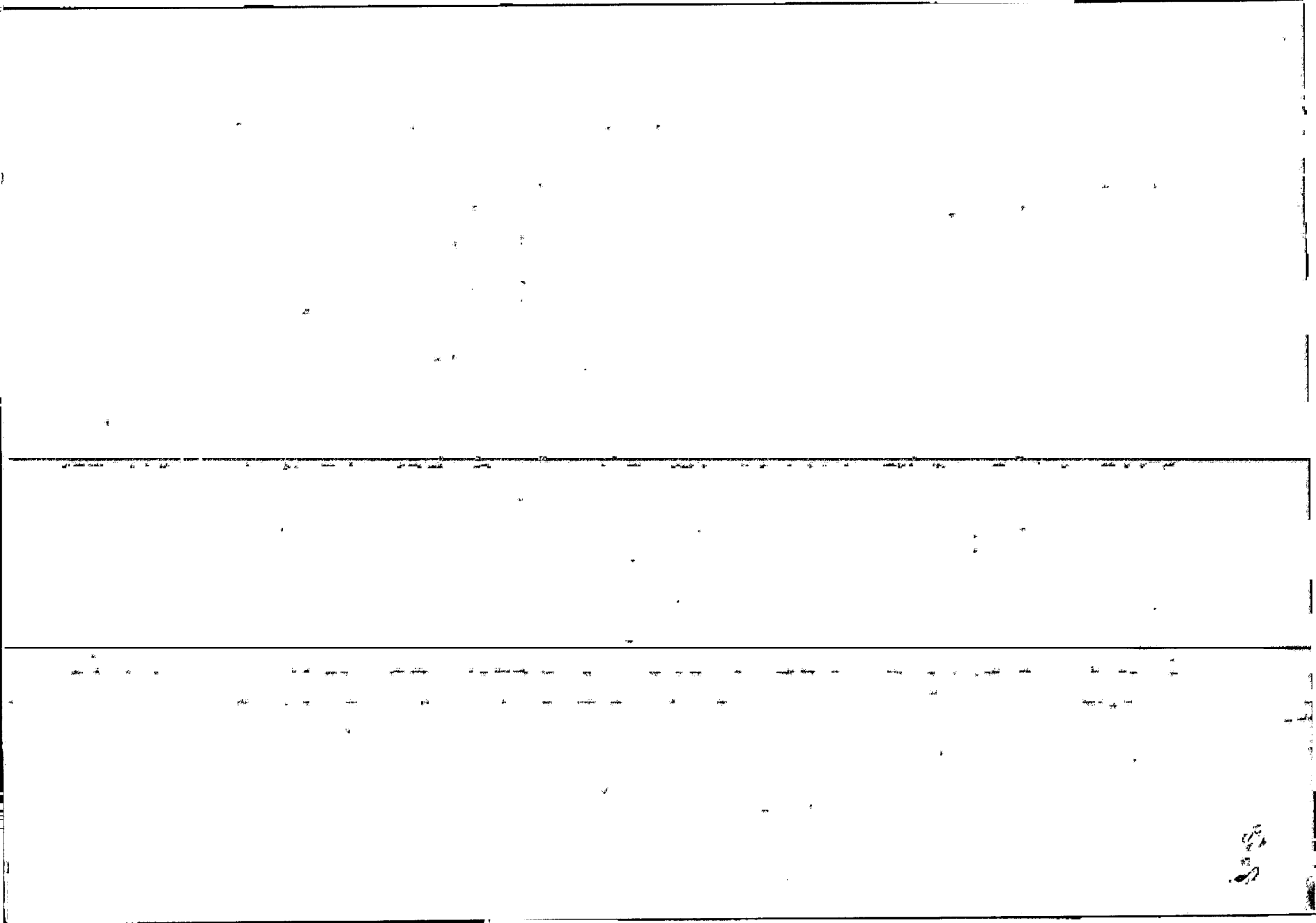
Pitanje naknade troškova upravnog postupka uređeno je odredbama članova od 105-108. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Troškove za zastupanje stranke od strane advokata posebno uređuju Advokatske tarife RS i FBiH. U konkretnom slučaju nije sporno da tužitelju pripada pravo na troškove, jer je uspio u postupku, ali je sporna njihova visina.

Po mišljenju ovoga vijeća, pravilno je tuženi odlučio da se u konkretnom slučaju naknada dosuđuje prema broju bodova, koji pripada u predmetima neprocjenjive vrijednosti spora. Naime, u konkretnom slučaju se radi o postupku javne nabavke, u tim postupcima se ispituje zakonitost akta URŽ, a ne odlučuje o pravu na određenu imovinsku vrijednost, što bi bilo od uticaja na vrijednost spora. Predmet tužbenog zahtjeva je upravo poništenje akta, a ne dosuđenje određene imovinske vrijednosti, pa je potpuno ispravno odrediti troškove u skladu sa Tarifom, a prema predmetima neprocjenjive vrijednosti, kako je to i učinio tuženi osporenim aktom.

Tuženi je međutim, prilikom odlučivanja o troškovima postupka umjesto zahtjevanih 658,12 KM, tužitelju dodijelio 614,25 KM, te izrekom osporenog rješenja u preostalom dijelu zahtjev odbio kao neosnovan, dok u obrazloženju nije naveo razloge za to.

Imajući u vidu da je odredbom člana 199. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16) propisano da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno te da je dispozitiv obavezujući dio rješenja kako za stranke to i za sam organ koji je donio rješenje, a da je obrazloženje samo objašnjenje dispozitiva koje sadrži razloge za donošenje odluke kao u dispozitivu, to ovo sudsko vijeće ne može ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja. Ovo iz razloga što iz podataka u spisu i dispozitiva rješenja, proizilazi da je tuženi dispozitivom osporenog rješenja tužitelju dodijelio 614,25 KM, dok u obrazloženju nije naveo iz kog razloga odbija preostali dio, kao neosnovan.

Odredbom člana 3. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj 19/02 do 93/09) propisana je supsidijarna primjena Zakona o upravnom postupku BiH u upravnim stvarima za koje je zakonom propisan poseban postupak, ukoliko ta pitanja nisu uređena posebnim zakonom, dok je članom 117. Zakona o javnim nabavkama BiH propisano da na postupak pred URŽ-om koji nije uređen odredbama ovog zakona, primijeniće se odredbe Zakona o upravnom postupku. Imajući u vidu načelo materijalne istine iz člana 9. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, to Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zato što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden pogrešan i nepravilan zaključak na način što je tuženi propustio da prilikom obračuna iznosa paušala isti obračuna na iznos od 450,00 KM, odnosno iznos koji tužitelju pripada na ime sastava žalbe.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po navedenim uputama Suda, te pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje i donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH, te primjenom supsidijarnih odredbi Zakona o upravnom postupku, kao i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 68/05).

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka, ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova ovog spora, koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju naknaditi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka, Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.416,25 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 900,00 KM, troškove paušala u iznosu od 225,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 191,25 KM.

Zbog navedenih razloga, je ovaj Sud odlučio kao u izreci presude, primjenom člана 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Slobodanka Ćebić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Efraim Čosić

